

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

El divan i la formiga

Ja fa uns dies que tinc temptacions de visitar el psicoanalista. Tant se val l'hora que esculli, si engego la tele el més segur és que estigui emetent imatges del casament d'Andrés Iniesta, o bé dels encierros de San Fermín a Pamplona. Confesso que, algun dia que em llevo aviat i quasi m'assec davant del televisor, quedo enganxat a aquest espectacle fulgurant i efímer dels braus corrent entre els mossos del mocador vermell. És com quan abans topava amb una corrida de toros a TVE: no era estrany que m'hipnotitzés durant uns minuts. A mi els toros m'importen un rave, però no tinc recança a reconèixer la seva estranya capacitat de fascinació estètica. Bé, quant al casament d'Iniesta, només recalcar una dada que vaig llegir no sé on: la piscina estava coberta per evitar que Joan Laporta s'hi capbus-

No era estrany que m'hipnotitzés durant uns quants minuts

sés. Això sí, no he llegit res sobre si el xampany era Moët Chandon. Pensant-ho millor, em sembla que de moment no m'estiraré a cap divan.

Feia dies que no posava *El hormiguero* –intento que els meus nervis no s'alterin més del compte–, però dimarts m'hi vaig detenir una estona. Entrevistaven la bella Helen Lindes, que va explicar una incomprendible anècdota sobre la seva trobada amb un cuc a Madagascar i es va sotmetre al qüestionari d'aquests dos personatges lamentables, el nom dels quals em fa certa angúnia pronunciar. Són dues formigues de peluix que parlen compulsivament i a les quals encara no he sentit mai explicar un acudit amb gràcia. Potser algun dia arribi el moment.